

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 115/06-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. apríla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. K. B., bytom R., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Rožňava a Okresného súdu Revúca v konaní vedenom pod sp. zn. RA 1 C 502/1999, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. K. B. o d m i e t a pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 1. marca 2006 doručené podanie Ing. K. B., bytom R. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorom namietal, že mu je upierané základné právo na ochranu majetku tým, že v „*súdnom spore 1 C 502/1999... dochádza k súdnym preťahom*“. Sťažovateľ uviedol, že spor už prešiel do jedenásteho roku trvania a je vedený spôsobom, ktorý neumožňuje jeho skončenie. Preto žiada, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho práv a priznal mu finančné zadosťučinenie vo výške 50 000 Sk.

Ústavný súd na základe obsahu podania usúdil, že zámerom sťažovateľa bolo podať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Pretože sťažnosť v predloženom znení neobsahovala náležitosti predpísané zákonom Národnej rady

Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd vyzval sťažovateľa, aby svoju sťažnosť v určenej lehote doplnil, s poučením, že ak na výzvu v tejto lehote nebude reagovať, ústavný súd jeho sťažnosť odmietne podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Zároveň ústavný súd požiadal Okresný súd Rimavská Sobota o vyjadrenie k podanej sťažnosti a zaslanie spisu sp. zn. RA 1 C 502/99.

Na výzvu ústavného súdu reagoval sťažovateľ listom doručeným ústavnému súdu 3. apríla 2006, ktorým doplnil, že jeho sťažnosť smeruje proti Okresnému súdu Rožňava a Okresnému súdu Revúca a namieta, že tieto súdy „porušili moje práva uvedené v Ústave Slovenskej republiky, jej druhej hlave, prvom oddieli článok 4 tým, že mi spôsobili ujmu na právach a to súdnymi priet'ahmi, čím zároveň porušili aj moje práva uvedené v článku 20 ods. 1“. Sťažovateľ doplnil svoju sťažnosť o odpoveď Okresného súdu Rožňava z 1. februára 1999 na jeho sťažnosť na priet'ahy v namietanom konaní a o sťažnosť podanú nadriadenému súdu ako reakciu na uvedené vybavenie jeho sťažnosti podpredsedníčkou Okresného súdu Rožňava. V doplnení na výzvu ústavného súdu ďalej sťažovateľ odôvodnil výšku požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia.

Na výzvu ústavného súdu, aby predložil splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom sťažovateľ uviedol „Zriekam sa práva na zastupovanie advokátom, na ktorého ako dôchodca nemám peniaze. V zmysle ústavy SR, druhého oddielu, článku 14 /každý má spôsobilosť na práva/ Vám oznamujem, že sa zastupujem sám“.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti konštatoval, že sťažovateľ ani po doplnení neuviedol skutkovo a právne konkretizovaný návrh rozhodnutia, ktorého sa od ústavného súdu domáha. Taktiež nedoplnil splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pričom zastupovanie advokátom je v konaní pred ústavným súdom obligatórne, t. j. povinné. Sťažnosť v predloženej podobe neobsahuje náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde (§ 20 a § 50), a to aj napriek tomu, že ústavný súd sťažovateľa vyzval, aby doplnil svoje podanie o chýbajúce náležitosti, a zároveň ho poučil o tom, aké náležitosti musí sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy obsahovať.

Na tomto základe ústavný súd sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní uznesením odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2006